

עת"א 23694/06/20 - סאמי כעביה, אחמד כעביה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

12 יוני 2020

עת"א 23694-06-20 כעביה ואח' נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני עותרים	כב' הנשיא רון שפירא
נגד משיבים	
1. סאמי כעביה	
2. אחמד כעביה (אסיר)	
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים	
2. מדינת ישראל	

פסק דין

עתירה זו שהוגשה ביום 10.6.20 ע"י אסיר ומשפחתו, מבקשת לאשר את הוצאתו לחופשה ביום שישי 12.6.20 כדי לאפשר השתתפותו בחתונת בנו. החתונה אמורה להתקיים בבית המשפחה וצפויים לקחת בה חלק כ-150 בני משפחה ותושבי הכפר (כך על פי הנתען). לטענת העותר הוא הגיש בקשה לצאת לחתונה לפני כשבועיים ומחצה ורק ביום 7.6.20 נענה בשלילה, ומכאן העתירה.

יצוין כי מדובר בעותר המרצה מאסר שביעי (7) לתקופה של כ-שלוש וחצי שנים ומועד שחרורו בחודש אפריל 2021. מאסרו הנוכחי הוא בגין עבירות תעבורה כולל הפקרה לאחר פגיעה ונסיעה בזמן פסילה. בעברו 22 הרשעות קודמות במגוון עבירות תעבורה, סמים ורכוש.

בטרם אתייחס לטעוני שב"ס והטעמים לדחיית העתירה אציין כי די באיחור שבפניה לשב"ס ובהגשת העתירה ברגע האחרון כדי לבסס עילה לדחיית העתירה על הסף. העותר פנה לשב"ס בבקשה לאשר יציאתו לחופשה כשבועיים ומחצה קודם למועד החתונה, כך לטענתו. לא ברור מדוע לא הוגשה פניה מוקדם יותר, בהתאם לנדרש. יש להניח כי החתונה נקבעה מבעוד מועד ודי בפניה המאוחרת כדי לבסס את העילה לדחיית העתירה מחמת שיהוי.

אוסף עוד כי העותר מרצה מאסר בגין שורה של עבירות ובהם גם עבירה של נהיגה בזמן פסילה. מדובר בעבירה שבבסיסה התנהגות של הפרת צו שיפוטי. עבירה מסוג זה מצביעה על התנהגות שאינה מכבדת הוראות ומגבלות המוטלות על ידי בית משפט וגורמי אכיפת חוק ועל חוסר יכולת לתת בו את האמון הנדרש כדי לאשר יציאתו לחופשה.

מעבר לאמור - בקשת העותר לצאת לחופשה לא אושרה עקב מגבלות הוצאת אסירים מהכלא וחשש ליצירת הדבקות

במחלת הקורונה. למעשה, וכדי למנוע הדבקות של אסירים בכלא, שב"ס אינו מאפשר יציאות לחופשות. זאת למעט במקרים חריגים של אירועים שלא ניתן לתכננם מראש או לדחותם כגון לוויות וברית מילה. מדיניות זו של שב"ס, שבבסיסה הצורך להגן אל כלל האסירים ולצמצם את הסיכון לחדירת תחלואה אל חצר בתי הכלא, הוכרה כבר ע"י בתי המשפט כמדיניות ראויה. החלטות שעניינן אימוץ המדיניות ומניעת סיכונים שלדירת מחלה לכלא הן החלטות סבירות.

כך גם במקרה שבפני. מבלי להפחית מחשיבות השתתפות אסיר בחתונת בנו, לא ניתן להתעלם מהעובדה שמדובר באירוע בו ייחשף האסיר לעשרות (150) מוזמנים. לא ניתן לפקח על רמת הבריאות של כל אותם מוזמנים ולמנוע חשש להידבקות (כל זאת מבלי שנתייחס לתנאי קיומו של האירוע, שספק עם עומדים בתנעי התו הסגול). במצב דברים זה ההחלטה שלא לאשר את יציאת האסיר לחתונה כדי למנוע כל חשש ליצירת מגע עם אדם חולה קורונה, דבר העלול להחדיר את הקורונה אל כותלי הכלא, היא החלטה סבירה ואף מחויבת המציאות, שהתקבלה משיקולים ענייניים שבבסיסם **חובת** שב"ס להגן על שלומם של כל האסירים בכלא. אין עילה להתערב בהחלטה זו.

אוסף עוד כי שב"ס מציע לאפשר לעותר לקחת חלק באירוע החתונה באמצעות יצירת קשר עם החוגגים בדרך של היוועדות חזותית תוך שימוש בתכנת ה ZOOM. אין חולק כי הדבר אינו שווה, ואף לא דומה, לנוכחות אב בחתונת בנו. ואולם בשים לב למכלול הנסיבות כפי שפורטו, מדובר בפתרון סביר המשלב את מימוש החובה של שב"ס להגן על שלום האסירים ולמנוע כניסת תחלואה אל חצר הכלא ביחד עם מתן אפשרות לאסיר לקחת חלק, גם אם מרחוק, בשמחת בנו.

בסיכומו של דבר אני מורה על דחיית העתירה.

אני מצר על שעת מתן פסק הדין (00:20), כאשר החתונה קבועה ליום שישי בשעות אחה"צ, דהיינו עוד כ 12 שעות ואולם עקב מועד הגשת העתירה והתגובה, דיוני בית המשפט שהתקיימו היום ואילוצים נוספים, לא ניתן היה להקדים במתן פסק הדין.

מזכירות בית המשפט תשלח בשעות הבוקר את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ' סיוון תש"פ, 12 יוני 2020, בהעדר הצדדים.